

KRILA

Kaoru Maruyama

Galeb se je pognal skozi okno,
zbil svetilko na tla
in v somraku omedlel.

Krila, še mokra od morja,
ki so bila nekoč upanje,
dišijo zdaj kot kesanje.

PLEZANJE

Soji Momota

Pod drevesom, polnim češenj,
sem se igral z otročadjo.

Lasje deklice, ki sem jo imel najrajši,
so dišali po zrelem žitu na polju.

Kadar se je vzpela na lestev,
sem ji sledil, okorno plezaje za njo.

Drugi otroci so se igrali tam spod,
jaz pa sem dajal češnje, ki sem jih nabral,
v njeno košaro iz bambusa.

Tam vrh drevesa, polnega češenj,
sva postala prijatelja.

Lasje dekleta so dišali po zrelem žitu
in mogoče dišijo moji lasje od takrat po zrelem žitu
kot njeni.

JETNIK

Tojokiro Mijoši

Zbudim se ponoči. Nikogar nikjer —
Pes, presenečen, začne nenadoma lajati.
Vsa ušesa so v postelji,
skušajoč se povzpeti do višine sna;